

Művészeti estek a Magyar Tudományos Akadémián IV.

„Minden művészet egyazon forrásból ered. A művészet az emberben és a természetben megnyilvánuló rejtelmesnek, isteninek érzéki visszaadása.”

Tisztelt Művész Vendégeink! Kedves Kutatótársak!
Hölgyeim és Uraim!

Liszt Ferenc szavaival szeretettel és tisztelettel köszöntöm Önöket a *Művészeti estek a Magyar Tudományos Akadémián* sorozatunk negyedik rendezvényén.

Sokszor beszéltünk már arról – különösen itt, e művészeti esték keretében –, hogy művészet és tudomány nem ellentétei, hanem kiegészítői egymásnak. Míg a tudomány a **létező** anyagi világot, az abban zajló folyamatokat vizsgálja, a művészetek valamennyi ága **nem-létező** dolgok megalkotásán munkálkodik. E komplementer viszony mellett hasonlóság is van köztük: művész és tudós – bár különböző utakon és különböző eszközökkel – valójában ugyanazt kutatják, keresik. Liszt Ferenc szavaival élve: a „rejtelmeset”, a mindenben „megnyilvánuló istenit”. A művész az érzékek és az érzelmek, a tudós az értelem nyelvén teszi ugyanezt. S ahol értelem és érzelem a transzcendens titkokra figyelve találkozik, az a **teljes** ember.

Az Akadémiai Klub művészeti estjei azért jöttek létre, hogy megszólítsák és megérintsék bennünk ezt a **teljes embert**. Hogy tudomány, művészet és a borral nemesített közös étkezés szintézisében igazabb módon

találkozhassunk egymással. Mert az, hogy egy asztal körül összegyűlünk, Homérosz eposzai és az evangélium óta a kölcsönös tisztelet és a békesség formája és színtere az európai kultúrában. És nemcsak színtere, hanem egyúttal e tisztelet és békesség **forrása** is. Olyan tér és érintkezési forma, amely megvéd minket attól, hogy polarizálódjunk véleménykülönbségeink vagy akár csak tudományterületeink különbözősége okán. Az Akadémiai Klub Egyesület törekvése kezdettől fogva az, hogy olyan közösséggé legyen, amely összehozza a hétköznapiakban egyébként teljesen más tudományterületen dolgozó, másként gondolkodó kutatókat, ugyanakkor találkozási helyet biztosítson a művészvilág képviselőivel is. Azáltal pedig, hogy az Egyesületbe az akadémikusok mellett a köztestület tagjai is beléphetnek, az Akadémiai Klub generációkon átívelő közösségteremtő fórum is lehet, hidat képezve a kutatóhelyek és az Akadémia között.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

„Kölcsönös megértés nélkül nem virágozhatik igazán művészet” – írja Kunffy Lajos festőművész. Kölcsönös megértés nélkül nem virágozhatik igazán tudomány – teheti hozzá a kutató. Kölcsönös megértés nélkül nem virágozhatik igazán az emberi kultúra, és saját egyéniségünk, életünk sem – teheti hozzá az ember. Hálásan köszönjük a művészeknek, hogy hozzásegítenek bennünket a kölcsönös megértéshez, hiszen ők azon a nyelven szólítanak meg bennünket, amelyen minden emberi szív ért.

Külön szeretnék köszönetet mondani a mai estén Miklósa Erikának, aki a tavaly szeptemberben útjára indult „*Művészeti estek...*” sorozat első alkalmán lett volna az est különleges vendége, de akkor betegség miatt

sajnos nem tudott itt lenni köztünk. Öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Székházában hallhatjuk őt. Ugyancsak tisztelettel szeretnék köszönetet mondani Balázs Jánosnak, aki nem csupán az Akadémián eddig tartott nagy sikerű koncertjeivel része művészeti életünknek, hanem szakértő tanácsaival segített bennünket abban is, hogy 2021 óta már a zongorák királyának tartott Steinway-zongorán csendülhetnek fel a művek a Magyar Tudományos Akadémián. Az Akadémia büszke arra, hogy művészeti estjein nem egyszerűen magas színvonalú, hanem világszínvonalú művészeket láthat vendégül. Ez bennünket, kutatókat is inspirál és kötelez, hogy világszínvonalon igyekezzük végezni tudományos munkánkat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A művészek megbecsülése mellett fontos számon tartanunk azt is, hogy a művészet nem kizárólag művészek által jut el hozzánk, hanem olyan művészetpártolók által is, akik a műalkotások méltó megmaradásáról, megismertetéséről gondoskodnak. Különösen igaz ez a képzőművészetre, amely hagyományosan szintén része akadémiai művészeti estjeinknek. Ezért szeretnék köszönetet mondani Varga Péter Pál magángyűjtőnek, a somogytúri Kunffy Lajos Múzeum újjáépítőjének, jelenlegi igazgatójának (aki egyébként civilben világhírű gerincsebész), hogy lehetővé tette Kunffy Lajos festőművész jeles képeinek kiállítását az Akadémiai Klub Kodály- és Vörösmarty-termében, amihez felajánlotta magángyűjteménye öt festményét is. A kiállítás képeinek többségét a Rippl-Rónai Múzeum nagylelkű együttműködésének köszönhetjük. A festmények válogatása, a kiállítás harmóniája a múzeum művészettörténészének, Pál-Simon Kornéliának munkáját dicséri. Köszönet érte.

Végül, de nem utolsósorban szeretnék köszönetet mondani Bock Józsefnek, a Bock Családi Pincészet alapító tulajdonosának, borászának, hogy ma este itt van velünk, és az ő borait kóstolgatva alkothatunk egy közösséget.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy Miklósa Erikával és Balázs Jánossal készült interjúban azt olvashatjuk, hogy „a mai világban szokatlanul őszintének kell lenni egy művésznek, ettől válik csak hitelessé az előadás. A közönség ugyanis az őszinteségre kíváncsi, és nem előre elkészített sémákat akar látni.”

Őszintén szólva én már nagyon várom a ma esti őszinte előadást. És várom, hogy a ma este hallott művészek spontaneitása és kreativitása táplálja a miénket is, hiszen nemcsak a művészetben, hanem a tudományban is szükség van spontaneitásra és kreativitásra. Csak így láthatjuk meg, és közvetíthetjük az emberben és a bennünket körülvevő természetben megnyilvánuló „rejtelmeset” és „istenit”. Csak így érinthetjük meg alkotó- vagy kutatómunkánk által a teljes embert, és jelezhetjük az utat az örök Forrás felé, amelyből művészet és tudomány egyaránt fakad.